

112583

Herr. Neumann Hansen,

Tunstad.

På foranledning er det meg en glede å uttale meg ang. mitt kjendskap til Dem.

Herr. N.Hansen har jeg kjendt siden 1929 da jeg kom til Akenes, som lensmann og privatmann var han en prektig mann, hjelpsom og snild, jeg har vært nabo med ham i 8 år siden jeg blev gift og har kun godt å si om ham.

Krigen kom, han samlet inn penger og klær til den norske hæren hvilket han gjorde med stor iver og viste en god nasjonal ånd. Jeg minnes disse skjebnesvangre dagene da Norge kapitulerte og krigskommissæren var da gjest hos N.H. da han flyktet fra Bodø. Vi snakket om de Norges uhyggelige billede da, og N.H. Tok det like tunkt som vi.

På anmodning fra flere hold blev han anmodet at melde seg inn i N.S. da alle frygtet en annen N.S lensmann av ekte sorten skulde komme i hans sted ifald han ikke blev medlem, som da ville vær til plage for bygden.

I 1941 blev han medlem, han gjorde for bygden det han var istann til, spesielt vil jeg nevne jeg er av jødisk herkomst, hvilket han kjendte til, flere ganger har politimester Ramstad spurt etter meg og vilde meg tillivs. Han fremholdt bestandig at der var ikke jødeblod i meg o.s.v. Likedan overfor tyskerne. Jeg følte meg sikker under hans skjermende hånd.

I 1942 blev jeg arrestert, han gjorde det beste for min familie under mitt fravær med forskjellige råd da de holdt at jage dem fra gården og skulde konfiskeres. Han var svært ivrig og forsøkte med det han kunde hjelpe for å få meg fri. Takket være hans holdning overfor meg da jeg kom løs slutten 1942 blev jeg ikke mer forfulgt av sikkerhetspolitiet da han utstedet meg ny pass uten J.stempel hvilket var deres betingelse. Likeoverfor tyskerne har han bekreftet at jeg var ren erier i henhold deres forespørsel om meg.

Jeg har også kjenskap til at han visste om mange radioer og gevær som folk hadde, tross mange angiverier så han gjenn fingrene hvilket kunde bragt ulykke om manges vedkommende ellers jeg har diskutert med ham om politikk og han visste godt min hol overfor tyskerne, han visste også at jeg lyttet på London og det le selvfølgelig gått galt med meg hviss han var ekt nasist.

Derfor vil jeg håpe på hans vegne at han måtte

fortjente opreisning og denne min uttalelse måtte bli til hjelp
for hans frifinnelse.

Tunstad den 9/3 1948

Gustav Notkewish

P.s. Etter frigjøringen blev jeg norsk statsborger.
D.s.

Gustav Notkewish